

عنوان مقاله:

نسبت سنجی الگوی حکمرانی خوب و مردم سالاری دینی (با تأکید بر شاخص های حاکمیت قانون، مشارکت و پاسخگویی)

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد، دوره 27، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

حسن رضایی
محمد توحید فام

خلاصه مقاله:

از جمله رویکردهای نوین به توسعه، الگوی حکمرانی خوب است که زمینه ساز توسعه ای مردم سالارانه است. از ویژگی های اصلی این الگو می توان به «پاسخگویی دولت به شهروندان»، «حاکمیت قانون»، «مردم سالاری»، «مشارکت»، «حق انتخاب» و... اشاره داشت. در این الگو صاحبان اصلی قدرت، مردم هستند. کشورهای مختلف دنیا در تلاش هستند تا با عمل به این اصول، کارایی و توان ساختار سیاسی خویش را ارتقا دهند؛ جمهوری اسلامی ایران نیز از این قاعده مستثنا نیست. هماهنگی فراوان اصول حکمرانی خوب با ارزش های دینی و ملی در ایران زمینه را برای پیاده سازی این الگو در ایران فراهم می کند. لذا در این مقاله در تلاش هستیم تا به نسبت سنجی الگوی حکمرانی خوب و مردم سالاری دینی اقدام نماییم. پرسش اصلی این پژوهش بیان می دارد «چه رابطه ای بین حکمرانی خوب با تقویت مردم سالاری دینی در ایران وجود دارد؟». فرضیه اصلی این مقاله بیان می دارد «بین حکمرانی خوب و تقویت مردم سالاری دینی در ایران، رابطه مستقیمی وجود دارد». این مقاله می کوشد با روش تجزیه و تحلیل کیفی و با استفاده از منابع کتابخانه ای- اسنادی نشان دهد که حکمرانی خوب به عنوان الگویی برای کشورهای در حال توسعه، بستر مناسبی برای تقویت مردم سالاری دینی در ایران است. توضیح اینکه در این مقاله صرفاً شاخص های حاکمیت قانون، پاسخگویی و مشارکت مورد بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

الگوی حکمرانی خوب، مردم سالاری دینی، حاکمیت قانون، پاسخگویی، مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1136898>

